

**ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 7ης Δεκεμβρίου 1995 ***

Στην υπόθεση C-52/95,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον G. Rozet, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Γαλλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από την E. Belliard, αναπληρώτρια διευθύντρια στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, από τον G. Mignot και την I. Latournarie, γραμματείς εξωτερικών υποθέσεων στην ίδια διεύθυνση, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Γαλλίας, 9, boulevard du Prince Henri,

καθής,

με την οποία ζητείται να αναγνωρισθεί από το Δικαστήριο ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη απαγορεύοντας προσωρινώς την από τα σκάφη της αλιεία ιχθύων από το απόθεμα γαύρου εντός της ζώνης CIEM VIII, ώστε να διασφαλίσει την τήρηση των ποσοτώσεων που της είχαν χορηγηθεί το 1991 και το 1992, και μη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

διώκοντας τους υπευθύνους για τις αλιευτικές δραστηριότητες και για τις συναφείς με την αλιεία δραστηριότητες επί του αυτού αποθέματος, που ασκήθηκαν μετά τις απαγορεύσεις αλιείας που επέβαλε η Επιτροπή το 1991 και 1992, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 11, παράγραφος 2, και 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2241/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη θέσπιση ορισμένων μέτρων ελέγχου για τις αλιευτικές δραστηριότητες (ΕΕ L 207, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3483/88 του Συμβουλίου, της 7ης Νοεμβρίου 1988 (ΕΕ L 306, σ. 2), σε συνδυασμό με το άρθρο 3 και τα παραρτήματα του κανονισμού (ΕΟΚ) 3926/90 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1990, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων ή ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, του συνόλου των επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1991 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται (ΕΕ L 378, σ. 1), και του κανονισμού (ΕΟΚ) 3882/91 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1991, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, του συνόλου των επιτρεπομένων αλιευμάτων, για το έτος 1992, καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους οι ιχθείς αυτοί μπορούν να αλιεύονται (ΕΕ L 367, σ. 1),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους D. A. O. Edward (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann και M. Wathelet, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Fennelly
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 17ης Οκτωβρίου 1995,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 28 Φεβρουαρίου 1995, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητείται να αναγνωρισθεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία,

— μη απαγορεύοντας προσωρινώς την από τα σκάφη της αλιεία ιχθύων από το απόθεμα γαύρου εντός της ζώνης CIEM VIII (στο εξής: ζώνη), ώστε να διασφαλίσει την τήρηση των ποσοστώσεων που της είχαν χορηγηθεί κατά το 1991 και το 1992, και

— μη διώκοντας τους υπευθύνους για τις αλιευτικές δραστηριότητες και για τις συναφείς με την αλιεία δραστηριότητες επί του αυτού αποθέματος, που ασκήθηκαν μετά τις απαγορεύσεις της αλιείας που επέβαλε η Επιτροπή το 1991 και 1992,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 11, παράγραφος 2, και 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2241/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη θέσπιση ορισμένων μέτρων ελέγχου για τις αλιευτικές δραστηριότητες (ΕΕ L 207, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3483/88 του Συμβουλίου, της 7ης Νοεμβρίου 1988 (ΕΕ L 306, σ. 2), σε συνδυασμό με το άρθρο 3 και τα παραρτήματα του κανονισμού (ΕΟΚ) 3926/90 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1990, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων ή ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, του συνόλου των επιτρεπομένων αλιευμάτων για το 1991 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται (ΕΕ L 378, σ. 1), και του κανονισμού (ΕΟΚ) 3882/91 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1991, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, του συνόλου των επιτρεπομένων αλιευμάτων, για το έτος 1992, καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους οι ιχθείς αυτοί μπορούν να αλιεύονται (ΕΕ L 367, σ. 1).

2 Τα άρθρα 2, 3 και 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 170/83 του Συμβουλίου, της 25ης Ιανουαρίου 1983, περί θεσπίσεως κοινοτικού καθεστώτος διατηρήσεως και διαχειρίσεως των αλιευτικών πόρων (ΕΕ L 24, σ. 1), παρέχουν τη δυνατότητα στο Συμβούλιο να περιορίζει, εφόσον παρίσταται ανάγκη, τα ανά απόθεμα αλιεύματα. Το σύνολο των διαθέσιμων αλιευμάτων κατανέμεται, υπό μορφή ποσο-

στώσεων, μεταξύ των κρατών μελών. Ωστόσο, δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, τα κράτη μέλη μπορούν να ανταλλάσσουν το σύνολο ή μέρος των ποσοτώσεων που τους έχουν χορηγηθεί.

- 3 Σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 170/83, τα κράτη μέλη πρέπει να καθορίζουν, τηρώντας τις ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις, τις διαδικαστικές λεπτομέρειες για τη χρησιμοποίηση των ποσοτώσεών τους.
- 4 Ο έλεγχος αυτού του συστήματος διατηρήσεως των αλιευτικών πόρων διέπεται από τον κανονισμό 2241/87. Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 1 του κανονισμού αυτού, κάθε κράτος μέλος ελέγχει, στο έδαφός του και στα θαλάσσια ύδατά του, τα αλιευτικά σκάφη και όλες τις δραστηριότητες των οποίων η επιθεώρηση καθιστά δυνατή την εξακρίβωση της τηρήσεως κάθε κανονιστικής ρυθμίσεως που αφορά τα μέτρα διατηρήσεως και ελέγχου.
- 5 Οσάκις διαπιστώνεται παράβαση, οι αρμόδιες αρχές οφείλουν, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, να ασκούν ποινική δίωξη ή να επιβάλλουν διοικητικές κυρώσεις κατά του πλοιάρχου του σκάφους ή κάθε άλλου υπευθύνου.
- 6 Βάσει του άρθρου 9, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, τα κράτη μέλη οφείλουν να κοινοποιούν στην Επιτροπή, εντός του πρώτου δεκαπενθημέρου κάθε μήνα, τις υποκειμένες σε ποσοτώσεις ποσότητες κάθε αποθέματος, οι οποίες εκφορτώθηκαν κατά τον προηγούμενο μήνα.
- 7 Το άρθρο 11, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού ορίζει ότι όλα τα αλιεύματα ενός αποθέματος, τα οποία υπόκεινται σε ποσοτώσεις και πραγματοποιήθηκαν από σκάφη φέροντα σημαία κράτους μέλους ή νηολογημένα σε

κράτος μέλος, καταλογίζονται, για το απόθεμα αυτό, στην ποσόστωση αυτού του κράτους.

- 8 Σύμφωνα με την παράγραφο 2 της ίδιας διατάξεως, τα κράτη μέλη οφείλουν να καθορίζουν την ημερομηνία κατά την οποία τα αλιεύματα ενός αποθέματος, τα οποία υπόκεινται σε ποσοστώσεις και πραγματοποιούνται από τα σκάφη τους, θεωρούνται ότι έχουν εξαντλήσει τη σχετική ποσόστωση. Από την ημερομηνία αυτή, τα κράτη μέλη οφείλουν να απαγορεύουν προσωρινώς την από τα σκάφη τους αλιεία ιχθύων από το απόθεμα αυτό, καθώς και τη διατήρηση επί του σκάφους, τη μεταφόρτωση και την εκφόρτωση του ίδιου αποθέματος, εφόσον οι αλιεύσεις διενεργήθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή. Το μέτρο αυτό πρέπει να κοινοποιείται αμελλητί στην Επιτροπή.
- 9 Βάσει της παραγράφου 3 της ίδιας διατάξεως, η Επιτροπή, κατόπιν μιας τέτοιας κοινοποίησης ή με δική της πρωτοβουλία, καθορίζει την ημερομηνία κατά την οποία τα αλιεύματα ενός αποθέματος θεωρούνται ότι έχουν εξαντλήσει την ποσόστωση του οικείου κράτους μέλους. Σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο της ίδιας παραγράφου, από την ημερομηνία αυτή τα σκάφη του κράτους μέλους οφείλουν να παύσουν την αλιεία του είδους του εν λόγω αποθέματος. Τα σκάφη αυτά πρέπει επίσης να παύσουν να κρατούν επί του σκάφους, να μεταφορτώνουν, να εκφορτώνουν ή να αναθέτουν σε άλλον τη μεταφόρτωση ή εκφόρτωση των αλιευμάτων από το απόθεμα αυτό, εφόσον τα αλιεύματα αυτά πραγματοποιήθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή.
- 10 Στις περιπτώσεις που οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους διαπιστώνουν ότι ένα σκάφος του κράτους αυτού παρέβη τους κανόνες διατηρήσεως ή τα μέτρα ελέγχου, το κράτος μέλος μπορεί, σύμφωνα με το άρθρο 11β του εν λόγω κανονισμού όπως έχει τροποποιηθεί, να υποβάλει το εν λόγω σκάφος σε πρόσθετα μέτρα ελέγχου.
- 11 Βάσει του κανονισμού 170/83, το Συμβούλιο εξέδωσε τους κανονισμούς 3926/90 και 3882/91. Οι κανονισμοί αυτοί, με το άρθρο τους 3 και τα παραρτήματά τους, χορήγησαν στη Γαλλική Δημοκρατία ποσοστώσεις για το απόθεμα γαύρου εντός της ζώνης, οι οποίες ανέρχονταν, τόσο για το 1991 όσο και για το 1992, σε 3 000 τόνους.

- 12 Το άρθρο 5, παράγραφος 1, των κανονισμών αυτών απαγόρευσε τη διατήρηση επί του σκάφους ή την εκφόρτωση των αλιευμάτων που προέρχονταν από αποθέματα για τα οποία είχαν καθοριστεί ποσοτώσεις, εκτός εάν τα αλιεύματα είχαν πραγματοποιηθεί από σκάφη κράτους μέλους που διαθέτει ποσόστωση και εφόσον η ποσόστωση αυτή δεν είχε εξαντληθεί.
- 13 Σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία που παρέσχον οι γαλλικές αρχές στην Επιτροπή, τα αλιεύματα του αποθέματος γαύρου εντός της ζώνης, που πραγματοποιήθηκαν από σκάφη με σημαία Γαλλίας ή σκάφη νηολογημένα στη Γαλλία (στο εξής: γαλλικά σκάφη) κατά τους δύο πρώτους μήνες του 1991, ανήλθαν σε 3 397,2 τόνους, χωρίς η Γαλλική Δημοκρατία να έχει λάβει μέτρα ελέγχου.
- 14 Με δική της πρωτοβουλία, η Επιτροπή, με το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1326/91, της 21ης Μαΐου 1991, περί παύσεως της αλιείας γαύρου από πλοία με σημαία της Γαλλίας (ΕΕ L 127, σ. 11), απαγόρευσε την εν λόγω αλιεία από τις 24 Μαΐου 1991.
- 15 Σύμφωνα με τα στοιχεία που συγκέντρωσαν κατά το πέρας της χρήσεως 1991 οι γαλλικές αρχές, το σύνολο των επίμαχων αλιευμάτων που πραγματοποιήθηκαν από τα γαλλικά σκάφη πριν από την επιβληθείσα από την Επιτροπή απαγόρευση είχε ανέλθει στους 6 020,6 τόνους, ενώ τα αλιεύματα για το υπόλοιπο του έτους αυτού ανήλθε σε 89 τόνους τον Ιούνιο, σε 116 τόνους τον Ιούλιο, σε 62 τόνους τον Αύγουστο, σε 36 τόνους τον Σεπτέμβριο, σε 63 τόνους τον Οκτώβριο και σε μικρότερες ποσότητες τον Νοέμβριο και Δεκέμβριο, οπότε το σύνολο για το έτος 1991 ανήλθε σε 6 402 τόνους.
- 16 Όσον αφορά το 1992, οι γαλλικές αρχές, με έγγραφο της 2ας Απριλίου 1992, πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι τα αλιεύματα γαύρου εντός της ίδιας ζώνης, για την περίοδο μεταξύ 1ης Ιανουαρίου και 29ης Μαρτίου, είχαν ανέλθει σε 3 473 τόνους.

- 17 Δεδομένου ότι η Γαλλική Δημοκρατία δεν έλαβε κανένα μέτρο ελέγχου, η Επιτροπή, με το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 942/92, της 13ης Απριλίου 1992, περί παύσεως της αλιείας γαύρου από πλοία με σημαία της Γαλλίας (ΕΕ L 101, σ. 42), απαγόρευσε την επίμαχη αλιεία από τις 16 Απριλίου 1992.
- 18 Από τα παρασχεθέντα από τις γαλλικές αρχές οριστικά αριθμητικά στοιχεία προέκυψε ότι τα επίδικα αλιεύματα είχαν ανέλθει σε 5 213,9 τόνους κατά τα τέλη του Μαΐου 1992 και σε 5 559,4 τόνους κατά τα τέλη του Ιουλίου 1992.
- 19 Στις 3 Ιουλίου 1992, η Γαλλική Δημοκρατία κατόρθωσε να πετύχει τη μεταφορά από το Βασίλειο της Ισπανίας 6 000 τόνων της εν λόγω ποσοστώσεως, οπότε η ετήσια ποσόστωσή της ανήλθε στους 9 000 τόνους. Λόγω της μεταφοράς αυτής, κατέστη δυνατό στην Επιτροπή να καταργήσει, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2265/92, της 31ης Ιουλίου 1992 (ΕΕ L 220, σ. 5), τον κανονισμό 942/92 και, επομένως, να επιτρέψει εκ νέου την επίμαχη αλιεία.
- 20 Κατά το τέλος Σεπτεμβρίου 1992, τα αλιεύματα ανέρχονταν σε 8 995,4 τόνους, έφθασαν δε τους 12 781 τόνους κατά το τέλος Νοεμβρίου 1992 και τους 14 013 τόνους κατά το τέλος του έτους αυτού. Εντούτοις, οι γαλλικές αρχές δεν έλαβαν κανένα μέτρο απαγορεύσεως της επίμαχης αλιείας κατά το έτος αυτό.
- 21 Η Επιτροπή θεωρεί, επομένως, ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα για να απαγορεύσει την αλιεία του αποθέματος γαύρου εντός της ζώνης το 1991 και το 1992 και μη διώκοντας τους υπεύθυνους για τις αλιευτικές δραστηριότητες επί του αυτού αποθέματος, που πραγματοποιήθηκαν μετά τις επιβληθείσες από την Επιτροπή απαγορεύσεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 11, παράγραφος 2, και 1 του κανονισμού 2241/87.

Επί της πρώτης αιτιάσεως

- 22 Προς στήριξη της πρώτης αιτιάσεώς της, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 2241/87 επιβάλλει στα κράτη μέλη να προλαμβάνουν την εξάντληση των ποσοτώσεών τους και να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να απαγορεύουν προσωρινώς κάθε αλιευτική δραστηριότητα προτού ακόμη εξαντληθεί η ποσόστωση.
- 23 Όσον αφορά το 1991, η Επιτροπή θεωρεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία θα έπρεπε, το αργότερο κατά τη διάρκεια του Φεβρουαρίου 1991, να είχε προβεί στην προσωρινή απαγόρευση της αλιείας για το επίμαχο απόθεμα από τα γαλλικά σκάφη.
- 24 Όσον αφορά το 1992, η Γαλλική Δημοκρατία θα έπρεπε να είχε λάβει, πριν από το τέλος Φεβρουαρίου, μέτρα ελέγχου, προκειμένου να διασφαλίσει τη μη υπέρβαση της αρχικής ποσοτώσεώς της. Ομοίως, ήδη από του επέκειτο η εξάντληση της αυξημένης ποσοτώσεως, θα έπρεπε να είχε απαγορεύσει την από τα σκάφη της επίμαχη αλιεία.
- 25 Η Γαλλική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί ότι τα επίμαχα αλιεύματα υπερέβησαν τις χορηγηθείσες στη Γαλλική Δημοκρατία ποσοτώσεις ούτε το ότι κανένα μέτρο ελέγχου, όπως αυτό που επιβάλλεται με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 2241/87, δεν ελήφθη από τις αρμόδιες γαλλικές αρχές τόσο για το 1991 όσο και για το 1992.
- 26 Ωστόσο, όσον αφορά το 1991, ισχυρίζεται ότι η καθυστερημένη απαγόρευση της αλιείας οφειλόταν στις αδυναμίες του τότε ισχύοντος συστήματος στατιστικής.
- 27 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

- 28 Καταρχάς, όσον αφορά το ισχύον το 1991 σύστημα στατιστικής, κατά πάγια νομολογία (βλ. απόφαση της 20ής Μαρτίου 1990, C-62/89, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 1990, σ. I-925, σκέψη 23), τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επικαλούνται πρακτικές δυσχέρειες προκειμένου να δικαιολογούν τη μη λήψη των ενδεικνυομένων μέτρων ελέγχου. Αντίθετα, εναπόκειται στα κράτη μέλη, που είναι επιφορτισμένα με την εκτέλεση των κοινοτικών ρυθμίσεων στον τομέα των προϊόντων αλιείας, να υπερνικούν τις δυσχέρειες αυτές λαμβάνοντας τα κατάλληλα μέτρα.
- 29 Εν συνεχεία, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, με την απόφαση της 8ης Ιουνίου 1993, C-52/91, Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών (Συλλογή 1993, σ. I-3069, σκέψη 26), το Δικαστήριο έκρινε ότι το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2057/82 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1982, περί θεσπίσεως ορισμένων μέτρων ελέγχου των αλιευτικών δραστηριοτήτων που ασκούνται από σκάφη των κρατών μελών (ΕΕ L 220, σ. 1), το οποίο έχει καταργηθεί, αλλά το οποίο είχε την ίδια διατύπωση με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 2241/87, υποχρέωνε τα κράτη μέλη να λαμβάνουν μέτρα δεσμευτικού χαρακτήρα για να απαγορεύουν προσωρινώς κάθε αλιευτική δραστηριότητα προτού ακόμη εξαντληθούν οι ποσοστώσεις.
- 30 Πρέπει να θεωρηθεί ότι το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 2241/87 επιβάλλει στα κράτη μέλη την ίδια υποχρέωση.
- 31 Επομένως, διαπιστώνεται ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη απαγορεύοντας προσωρινώς την επίμαχη αλιεία, τόσο το 1991 όσο και το 1992, πριν από την εξάντληση της ποσοστώσεως που της είχε χορηγηθεί για τα έτη αυτά, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 2241/87.

Επί της δεύτερης αιτιάσεως

- 32 Όσον αφορά τη δεύτερη αιτίαση, η Επιτροπή θεωρεί ότι η εξακολούθηση από γαλλικά σκάφη των αλιευτικών δραστηριοτήτων και των συναφών δραστηριοτήτων για το επίμαχο απόθεμα, μετά την επιβολή σχετικών απαγορεύσεων από τους κανονισμούς 1326/91 και 942/92, συνιστά παράβαση, εκ μέρους των υπευθύνων των σκαφών αυτών, τόσο του τρίτου εδαφίου του άρθρου 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 2241/87 όσο και των άρθρων 5 των κανονισμών 3926/90 και 3882/91. Η Επιτροπή ισχυρίζεται συναφώς ότι, βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2241/87, οι γαλλικές αρχές είχαν την υποχρέωση να ασκήσουν ποινική δίωξη ή να επιβάλουν διοικητικές κυρώσεις κατά των υπευθύνων για τις παραβάσεις αυτές.
- 33 Η Γαλλική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί ότι οι αρμόδιες αρχές δεν άσκησαν δίωξη κατά των υπευθύνων για τις δραστηριότητες τις οποίες αφορά η παρούσα προσφυγή.
- 34 Σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2241/87, οσάκις οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους διαπιστώνουν ότι δεν τηρούνται οι ισχύουσες ρυθμίσεις όσον αφορά τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων και τον έλεγχο της αλιείας, οφείλουν να ασκούν ποινική δίωξη ή να επιβάλλουν διοικητικές κυρώσεις.
- 35 Αν οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους παρέλειπαν συστηματικώς να προβούν σε δίωξη των υπευθύνων για τέτοιες παραβάσεις, θα διακυβεύονταν τόσο η διατήρηση και η διαχείριση των αλιευτικών πόρων όσο και η ομοιόμορφη εφαρμογή της κοινής πολιτικής αλιείας.
- 36 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, από τις ημερομηνίες τις οποίες καθόρισε η Επιτροπή για την απαγόρευση της επίμαχης αλιείας, η Γαλλική Δημοκρατία όφειλε να ασκήσει ποινική δίωξη ή να επιβάλει διοικητικές κυρώσεις στους υπευθύνους της εξακολούθησεως των επίμαχων αλιευτικών δραστηριοτήτων, καθώς και των συναφών δραστηριοτήτων, όπως καθορίζονται στο άρθρο 11,

παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2241/87 και στο άρθρο 5 των προπαρατεθέντων κανονισμών 3926/90 και 3882/91.

- 37 Εντούτοις, για το έτος 1992, η Γαλλική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι κατά την περίοδο αλιείας γαύρου επικρατούσε τόσο δυσχερές κοινωνικοοικονομικό κλίμα ώστε υπήρχαν φόβοι σημαντικών αναταραχών ικανών να δημιουργήσουν σοβαρές οικονομικές δυσχέρειες. Επομένως, οι αρμόδιες αρχές αναγκάστηκαν να μην προβούν στη δίωξη των υπευθύνων των παραβάσεων.
- 38 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Συγκεκριμένα, ο απλός φόβος για εσωτερικές δυσχέρειες δεν μπορεί να δικαιολογήσει την παράλειψη εφαρμογής του επίμαχου καθεστώτος.
- 39 Επομένως, διαπιστώνεται ότι η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να διώξει τους υπευθύνους των σχετικών με το επίμαχο απόθεμα αλιευτικών δραστηριοτήτων και των συναφών με την αλιεία δραστηριοτήτων, που ασκήθηκαν μετά τις απαγορεύσεις αλιείας που επέβαλε η Επιτροπή το 1991 και 1992, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 1 του κανονισμού 2241/87.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 40 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον έχει διατυπωθεί σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Γαλλική Δημοκρατία ηττήθηκε και η Επιτροπή υπέβαλε σχετικό αίτημα, πρέπει η πρώτη να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, μη απαγορεύοντας προσωρινώς την από τα σκάφη της αλιεία ιχθύων από το απόθεμα γαύρου εντός της ζώνης CIEM VIII, ώστε να διασφαλίσει την τήρηση των ποσοτώσεων που της είχαν χορηγηθεί το 1991 και 1992, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2241/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη θέσπιση ορισμένων μέτρων ελέγχου για τις αλιευτικές δραστηριότητες.**
- 2) Η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να διώξει τους υπευθύνους των σχετικών με το επίμαχο απόθεμα αλιευτικών δραστηριοτήτων και των συναφών με την αλιεία δραστηριοτήτων, που ασκήθηκαν μετά τις απαγορεύσεις της αλιείας που επέβαλε η Επιτροπή το 1991 και 1992, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 1 του προπαρατεθέντος κανονισμού 2241/87.**
- 3) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.**

Edward

Puissochet

Moitinho de Almeida

Gulmann

Wathelet

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Δεκεμβρίου 1995.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

R. Grass

D. A. O. Edward